

Miku talu lugu

Atra küla

Keskajal olevat Miku talu maadel asunud kirik või kabel ja klooster vaimulike eluruumidega. Rahvapärimuse järgi oli Miku talu õunaaias kloostri kaev, kuhu olevat peidetud Liivi sõja ajal hõbedast ja kullast kirikuvardad. Kaev aeti kinni ja kaeti murumätastega.

1864. a ostis Petrus Vääri (Währi) Palupera mõisniku Karl Baron von Bruiningki käest Mikko Petruse kinnistu nr. 176 (talud nr. 4 ja 5). Petrus Vääri ostis korraga kaks talu, Ühe talu (Sepa) pärandas ta oma pojale Karl Väärile ning teise (Miku) teisele pojale Peeter Väärile.

Nõukogude ajal oli Miku talu Atra külas moodustatud kolhoosi Pioneer keskuseks, kuna talu elumajas oli suur saal ja seal oli hea koosolekuid pidada. Hiljem elasid talus erinevad vene perekonnad. Nõukogude aja lõpus vaadati kolhoosides üle tühjad talukohad. Soovijatel anti võimalus talukohad endale osta. 1989. a eraldatigi Vello Siimannile õue- ja aiamaa elamu ehitamiseks. Selleks ajaks oli talu väga halvas seisukorras - elumajal ja aidal oli katused sisse kukkunud. Maja enam taastada ei olnud võimalik, kuid vana aida seinad sai ära kasutada uue aida ehitusel. Ainsa ehitisena oli üsna hästi säilinud saun, mille Vello korrastas kõige esimesena. Seejärel ehitas üles aida ning garaažid ja viimasena alles elumaja, mis lõplikult valmis 2003. a. 2001. a oli talu koos selle juurde kuulunud 7,6 ha maaga ka ametlikult Miku kinnistuks saanud.

Miku talu elumaja aastal 2010

Miku talu ait aastal 2010

Miku talu saun aastal 2010